

Đức Tin của người Muslim ~ Aqidah Al-Tahawiyya

1. Chúng tôi là những người muslim nói về sự duy nhất của Allah, tin vào sự giúp đỡ của Allah - Allah là một, không có ai sánh bằng.
2. Không có cái gì giống Ngài
3. Không gì có thể lấn áp Ngài.
4. Không có thượng đế nào khác ngoài Ngài.
5. Ngài là sự vĩnh cửu không có bắt đầu và vĩnh viễn không có kết thúc.
6. Ngài sẽ không bao giờ bị diệt vong hay tới một điểm cuối cùng.
7. Không có gì xảy ra ngoài y' muốn của Ngài.
8. Không có một sự tương tượng nào có thể hình dung được Ngài, và không có một tri thức nào có thể hiểu hết được Ngài.
9. Ngài khác với bất kỳ một tạo vật nào.
10. Ngài đang sống và không bao giờ chết, Ngài luôn luôn hoạt động và không bao giờ ngủ.
11. Ngài đã tạo ra mà không cần là một trong các thứ đó, và Ngài cung cấp cho mọi tạo vật mà không mất công sức gì.
12. Ngài tạo ra cái chết và hồi sinh không khó khăn gì.
13. NGAI' mãi mãi tồn tại với những đặc tính của Ngài từ trước khi có sự tạo hoá. Việc đưa sự tạo hoá vào hiện trường đã không thêm gì vào các đặc tính của Ngài. Cùng với những đặc tính của Ngài, Ngài đã vĩnh cửu ở thời trước, vì thế Ngài sẽ vĩnh viễn tồn tại ở đời sau.
14. Không chỉ sau hành động tạo hoá mà Ngài được gọi là Đấng Tạo Hoá hay chỉ bằng hành động khởi nguồn mà Ngài được gọi là Đấng Khởi Đầu.
15. Ngài mãi mãi là Thượng đế thậm chí khi không có ai là đày tớ của Ngài, và luôn là Đấng Tạo Hoá thậm chí khi không có vật tạo hoá nào.

16. Cũng cách đó, Ngài là "Đáng đem lại sự sống cho cái chết", sau khi Ngài đưa sự sống đến cho họ lần đầu, và xứng đáng với tên này trước khi đem lại sự sống cho họ, và cũng vậy Ngài xứng đáng với tên "Đáng Tạo Hoá" trước khi Ngài tạo ra họ.

17. Bởi vì Ngài có quyền năng để làm tất cả, tất cả phụ thuộc vào Ngài, tất cả đều dễ dàng đối với Ngài, Ngài không cần gì cả. "Không có cái gì giống Ngài cả, Ngài là Đáng Hằng Nghe và Đáng Hằng Thấy" (42:11).

18. Ngài đã tạo ra muôn loài bằng tri thức của Ngài.

19. Ngài định số mệnh cho những gì Ngài đã tạo ra.

20. Ngài áp đặt cho họ một tuổi thọ nhất định.

21. Ngài không giấu giếm điều gì về chúng trước khi Ngài tạo ra chúng, và Ngài biết mọi việc chúng sẽ làm trước khi Ngài tạo ra chúng.

22. Ngài ra lệnh cho chúng phải vâng lời Ngài và cấm chúng trái lệnh Ngài.

23. Mọi chuyện xảy ra theo mệnh lệnh và y' muốn của Ngài. Và y' muốn của Ngài phải được thực hiện, y' muốn duy nhất mà con người có chính là những gì Ngài muốn cho họ. Những gì Ngài muốn cho họ thì sẽ xảy ra, còn những gì Ngài không muốn thì sẽ không xảy ra.

24. Ngài dẫn dắt cho những ai Ngài muốn, và bảo vệ họ, và giữ họ an toàn khỏi hiểm nguy từ lòng rộng lượng của Ngài, và Ngài chỉ làm đường cho những ai Ngài muốn, và làm nhục họ, và làm họ đau khổ từ việc xét xử của Ngài.

25. Tất cả chúng ta đều lệ thuộc vào y' muốn của Ngài, hoặc là lòng độ lượng, hoặc là sự xét xử của Ngài.

26. Ngài là Đáng Tối Cao không có đối thủ hay người ngang hàng.

27. Không ai có thể trái lệnh của Ngài hay vượt quá quyền lực của Ngài.

28. Chúng ta tin vào tất cả những điều này và biết chắc rằng tất cả mọi điều đều đến từ Ngài.

29. Và chúng tôi chắc chắn rằng Mohammad, cầu xin Allah ban hồng ân cho người, là đày tớ và thiên sứ mà Ngài đã chọn, là người mà Thượng đế rất hài lòng.

*30. Mohammad là thiên sứ có dấu ấn thiên sứ cuối cùng và là Imam của tất cả những người biết sợ Thượng đế, là người danh giá nhất trong tất cả các thiên sứ, và là người mà Thượng đế của cả thế giới vô cùng yêu quý.

31. Mọi tuyên bố về người thiên sứ tiếp nối sau Mohammad đều không đúng và là giả dối.

32. Thiên sứ Mohammad (swt) là người được cử đến với tất cả loài jin và loài người với chân lý' và chỉ đạo, với ánh sáng soi đường cho tất cả.

33. Qur'an là lời của Allah. Nó đến từ Ngài như lời phán truyền nhưng không thể biết thốt ra bằng cách nào. Ngài đã truyền Qur'an xuống cho thiên sứ của Ngài như lời mặc khải. Những người có đức tin chấp nhận Qur'an như là chân lý' tuyệt đối. Họ chắc chắn rằng đó là sự thật và là những lời của Thượng Đế. Đó không phải là tác phẩm của con người. Những ai nghe thấy nó và cho đây là tác phẩm của con người thì họ không có đức tin. Allah cảnh báo họ, bác bỏ họ, và đe dọa họ về Ngọn lửa của địa ngục khi Ngài phán, Đấng Tối Cao là Ngài:

"Ta sẽ sớm ném y vào Lửa của Hoả Ngục" (74:26).

Khi Allah đe dọa họ về Ngọn lửa, họ nói:

"Rõ thật (Qur'an) này chỉ là Lời nói của một người phàm" (74:25).

Chúng tôi biết chắc rằng đó là lời truyền từ Đấng Tạo Hoá của con người và nó hoàn toàn không giống với lời nói của một người phàm.

34. Bất cứ ai mô tả Allah theo bất cứ cách nào giống như mô tả con người, họ là những kẻ không có đức tin. Tất cả những người hiểu rõ điều này sẽ giữ y' và kiềm chế việc nói những lời như những người không có đức tin nói, và họ sẽ biết rằng Ngài với các đặc tính của Ngài, không giống với con người.

35. Việc 'Người trong Vườn Thiên đàng nhìn thấy Allah' là sự thật, họ không cần nhìn xung quanh và chúng ta không cần biết họ nhìn bằng cách nào. Thượng đế đã phán trong Qur'an:

"Vào Ngày đó, gương mặt của một số người sáng rõ (Nadirah) ngắm nhìn Thượng đế của họ" (75:22-23).

Nghĩa là: đây là điều Allah biết và mong muốn. Mọi điều về vấn đề này được truyền xuống cho chúng ta từ thiên sứ, cầu xin Allah ban hồng ân cho người, trong các câu chuyện có thật, như người đã nói và có nghĩa như những gì người dự định. Chúng tôi không nghi ngờ điều này, mà cố gắng giải thích nó theo quan điểm riêng của mình hay mặc sức tưởng tượng ra. Không ai vững vàng trong tôn giáo của mình trừ khi anh ta hy sinh bản thân mình hoàn toàn cho Allah, Đấng Tối Cao và Đấng Đáng Ca Ngợi, và cho thiên sứ của Ngài, cầu xin Allah ban hồng ân cho người, và từ bỏ những kiến thức không rõ ràng với những người biết rõ họ.

36. Đức tin Islam của một người không vững vàng trừ khi nó được dựa trên cơ sở của sự phục tùng và hy sinh. Bất cứ ai có khát vọng biết những thứ ngoài khả năng nhận biết của mình và những người mà trí tuệ không có lòng hy sinh, sẽ thấy rằng lòng khao khát của anh ta ngăn không cho anh ta hiểu rõ được sự thật về tính duy nhất của Allah, không hiểu được kiến thức rõ ràng và đức tin đúng đắn, và anh ta nửa tin, nửa ngờ; nửa khẳng định, nửa từ chối. Anh ta là đối tượng của những lời xì xào, anh ta sẽ thấy nhầm lẫn, đầy hoài nghi, anh ta không phải là người có đức tin đang chấp nhận và cũng không phải là người phản đối đang từ chối.

*37. Niềm tin về việc "những người ở Vườn Thiên đàng nhìn thấy Allah" sẽ không đúng khi người ta tưởng tượng ra hình ảnh nào đó hay giải thích việc này theo quan điểm của mình, giải thích việc nhìn thấy này hay y' nghĩa của bất cứ hiện tượng huyền bí nào trong lĩnh vực uy quyền của Thượng đế. Do đó chúng ta nên tránh việc giải thích mà tuyệt đối trung thành với sự phục tùng, chúng ta chấp nhận mà không cần giải thích. Đây là đức tin của người muslim.

Bất cứ ai không bảo vệ mình khỏi việc phủ nhận các đặc tính của Allah hay so sánh Allah với người khác đều bị lầm đường, lạc lối và sẽ không hiểu được vầng hào quang của Allah, bởi vì Thượng đế của chúng ta, Đấng Đáng Ca Ngợi và Đấng Tối Cao chỉ có thể được mô tả bằng thuật ngữ Đấng Duy Nhất và tuyệt đối độc nhất và không có tạo vật nào giống Ngài.

38. Ngài vượt xa việc có giới hạn dành cho Ngài, hay bị giới hạn hay có ranh giới. Ngài không bao gồm 6 hướng giống như các tạo vật.

39. Al-Miraj (con đường đi trong Thiên đàng) là có thật. Thiên sứ Mohammad, cầu xin Allah ban hồng ân cho người, được dẫn đi vào buổi đêm, và đã thăng thiên trong dạng thể xác, trong trạng thái tinh táo, đi qua các tầng trời, tới bất cứ độ cao nào Allah muốn. Allah đã làm cho người cao quý theo cách Ngài làm cho người cao quý và đã mặc khải cho người những gì Ngài đã mặc khải.

"Tấm lòng (của Mohammad) không dối trá điều mà người thấy"(53:11).

Allah đã ban phúc cho người và cho người bình an ở đời này và đời sau.

40. Al-Hawd (cái hồ mà Allah đã ban cho các thiên sứ như một vật danh giá để làm dịu cơn khát của cộng đồng của Ngài) trong Ngày phán xử cuối cùng là có thật.

41. Al-Shafa'ah (sự xin tội giùm của Thiên sứ Mohammad (saw) dành riêng cho Muslims là có thật, đã được thuật lại (được thống nhất và thừa nhận) trong Hadith.

42. Bản giao ước mà Allah đã thoả thuận với Adam và con cháu của ông là có thật.

43. Allah biết trước con số chính xác những ai sẽ được vào Thiên đàng và con số chính xác những ai sẽ phải ném Lửa Hoả ngục. Con số này sẽ không tăng lên mà cũng không giảm đi.

44. Tương tự như vậy với tất cả các hành động con người làm, chúng được thực hiện chính xác vì Allah biết chúng sẽ được thực hiện. Mọi người được bao bọc bởi những gì anh ta được Allah tạo ra cho và nó là hành động mà từ đó số mệnh cuộc sống con người được định đoạt. Những người may mắn thì may mắn do Chỉ Dụ của Allah. Những người bất hạnh bị bất hạnh do Chỉ Dụ của Allah.

45. Bản tính chính xác của chỉ định này là bí mật trong sự tạo hoá của Ngài, không có thiên thần ở gần Ngài vương (của Thượng đế) hay thiên sứ - người được mặc khải Thiên kinh biết về bí mật này. Việc cố tò mò về bí mật này sẽ hướng đến sự thất bại, và dẫn tới việc nổi loạn. Vì thế hãy rất cẩn thận khi nghĩ và trao đổi về vấn đề này hay để những nghi ngờ về nó làm ảnh hưởng đến mình, bởi vì Allah giữ tri thức về Chỉ Dụ này cách xa khả năng hiểu biết của con người, cấm họ hỏi về điều đó, như đã nói trong sách của Ngài:

"Ngài (Allah) sẽ không bị ai chất vấn về việc Ngài làm, ngược lại chúng sẽ bị (Ngài) chất vấn (về điều giả dối chúng đã thốt ra về Ngài" (21:23).

Vì vậy nếu có ai hỏi: "Vì sao Allah đã làm như thế?" thì người đó đã đi ngược lại với phán quyết của Kinh sách, và người nào đi ngược lại với phán quyết của Kinh sách là người không có đức tin.

46. Tổng kết lại, những người Awliya thì được Allah thương mến và che chở, với những trái tim được soi sáng cần biết và lập thành cấp bậc cho những người có kiến thức vững vàng. Có hai loại tri thức: tri thức mà tạo vật có thể hiểu biết được và tri thức mà tạo vật không thể hiểu biết được (cõi vô hình). Phải nhận 2 loại tri thức này là người không có đức tin. Đức tin chỉ vững vàng khi chấp nhận những tri thức mình có thể hiểu biết được và sau đó không tìm kiếm những tri thức không thể hiểu biết.

47. Chúng ta tin rằng al-Lawh (Quyển Sổ) và al-Qalam (Cái Bút) và tất cả những gì được viết trong đó. Thậm chí nếu tất cả muôn loài tập trung lại để làm một vật không tồn tại, trong khi sự tồn tại của nó đã được Allah ghi trong Quyển Sổ, chúng cũng không thể làm được. Và nếu tất cả muôn loài tập trung lại làm một vật tồn tại trong khi Allah không ghi trong đó, chúng cũng không thể làm. Cây Bút sẽ ghi tất cả những vật sẽ tồn tại cho tới Ngày Phán Xử cuối cùng. Bất cứ thứ gì một người để mất thì anh ta sẽ không bao giờ có nó, và bất cứ cái gì anh ta có thì anh ta sẽ không bao giờ để mất.

48. Bây tôi cần biết rằng Allah biết tất cả những gì sẽ xảy ra cho tạo vật của Ngài và quy định nó một cách chi tiết và rành mạch. Không có gì mà Ngài đã tạo ra trên Thiên đàng hay Trái đất mà lại có thể mâu thuẫn với định mệnh (thêm vào, hay xoả bỏ, hay thay đổi, hay bớt đi, hay tăng thêm...). Đây là một khía cạnh cơ bản của đức tin và là một yếu tố cần thiết cho tất cả tri thức và nhận biết về tính duy nhất của Allah và Sự Trị Vì. Như Allah phán trong sách của Ngài:

"... Và Ngài tạo hoá tất cả mọi vật và đo lường (mỗi vật) theo đúng mức lượng của nó."(25:2).

Và Ngài cũng nói:

"...Và mệnh lệnh của Allah là một Chỉ Dụ đã được quyết định" (33:38).

Vì vậy thật buồn cho những ai tranh cãi về Định Mệnh và những ai có lòng xấu xa bắt đầu đào bới vấn đề này. Trong sự cố gắng hão huyền để điều tra Cái Vô Hình, anh ta đang tìm một bí mật mà không bao giờ được khám phá, để cuối cùng anh ta trở thành một người tội lỗi, không nói gì ngoài sự nói dối.

49. Al-Arsh (Ngai Vương) và al-Kursi (Chiếc Ghế) là có thật.

50. Ngài độc lập với Ngai Vương và những gì bên dưới nó.

51. Ngài bao quanh tất cả mọi thứ và ở trên tất cả, nhưng những thứ Ngài tạo nên không thể bao quanh được Ngài.

52. Chúng ta tin tưởng, chấp nhận và phục tùng, nói rằng Allah dẫn dắt Thiên Sứ Ibrahim như một người gần gũi với Allah và Ngài đã nói chuyện trực tiếp với Thiên sứ Musa.

53. Chúng ta tin vào các thiên thần, thiên sứ và những cuốn Kinh sách đã được mặc khải cho các thiên sứ. Chúng ta nhận thức rằng tất cả đều là Sự Thật Hiển Nhiên.

54. Chúng tôi gọi những người "cùng hướng về qiblah" là Muslim và người có đức tin chừng nào họ chấp nhận tất cả những gì thiên sứ đã đem tới hay đã nói.

55. Chúng ta không tham dự vào việc tán gẫu vô ích về Allah và chúng ta không cho phép những cuộc tranh cãi về tôn giáo của Allah.

56. Chúng ta không tranh cãi về Qur'an và chúng ta nhận chứng rằng lời phán từ Thượng đế của muôn loài hoàn toàn đáng tin cậy, và Ngài đã truyền xuống và dạy cho Mohammad, người thiên sứ vinh dự nhất, cầu xin Allah ban hồng ân cho người. Đây là lời của Allah và không có lời của người nào có thể sánh bằng. Chúng ta không nói rằng lời phán được tạo ra và chúng ta không chống đối kháng với cộng đồng người Muslim về lời phán này.

57. Chúng tôi không coi những người "cùng hướng về qiblah" là những người không có đức tin vì những việc làm sai trái của họ chừng nào họ không coi việc làm của họ là hợp lệ.

58. Chúng ta biết rằng việc làm sai trái của một người có đức tin sẽ làm hại anh ta.

59. Chúng ta hy vọng rằng Allah sẽ tha thứ cho những người hành động đúng trong số những người có đức tin và cho phép họ được vào Vườn Thiên đàng bằng lòng bao dung của Ngài. Nhưng chúng ta không khẳng định về điều này. Và Chúng ta không thể nhận chứng rằng điều này nhất định sẽ xảy ra. Chúng ta cầu xin sự lượng thứ cho những hành động sai lầm của những người có đức tin, mặc dù sợ dùm cho họ nhưng chúng ta không thất vọng về họ.

60. Sự tin chắc và sự thất vọng đều làm người ta tách rời khỏi tôn giáo, nhưng Chính Đạo cho những người "cùng hướng qiblah" nằm giữa hai điều (ví dụ một người phải sợ nhưng có y' thức về sự xét xử của Allah và hy vọng lòng bao dung của Ngài).

61. Một người không rời khỏi tôn giáo trừ khi người đó từ bỏ những gì dẫn anh ta tới tôn giáo (không solah).

62. Đức tin bao gồm: sự khẳng định bằng lưỡi và chấp nhận bằng tim.

63. Và toàn bộ những gì thiên sứ đã chứng minh liên quan tới giáo luật Shariah và lời giải thích về Qur'an và Islam là hoàn toàn đúng.

64. Về căn bản, đức tin cho tất cả mọi người đều giống nhau nhưng sự cao cả của một số người lại hơn những người khác vì họ sợ và nhận thức được Allah, chống lại lòng ham muốn và họ lựa chọn những điều làm Allah vui lòng hơn.

65. Tất cả những người có đức tin đều được Allah thương và bảo vệ. Những người cao quý nhất trong cái nhìn của Allah là những người biết vâng lời nhất và là người tuân theo Qur'an một cách thành tâm nhất.

66. Đức tin bao gồm tin nơi Allah, các thiên thần của Ngài, các Kinh Sách của Ngài, các thiên sứ của Ngài, Ngày Phán Xử cuối cùng và tin vào Định Mệnh - tất cả điều tốt và điều xấu của nó, vị ngọt và vị đắng của nó - đều từ Allah đã định.

67. Chúng ta tin vào tất cả các điều này. Chúng ta không phân biệt sự khác nhau giữa các thiên sứ, chúng ta thừa nhận tất cả những gì họ mang tới là sự thật.

68. Những người thuộc cộng đồng của Mohammad, cầu xin Allah ban hồng ân cho người, nếu phạm sai lầm nghiêm trọng sẽ phải đối mặt với Lửa của Hoả ngục, nhưng không vĩnh viễn, miễn là họ chết và gặp Allah như người có

đức tin khẳng định sự duy nhất của Allah mặc dù họ chưa kịp sám hối. Họ sẽ tùy thuộc vào Ý muốn và phán xử của Ngài. Nếu Ngài muốn, Ngài sẽ tha thứ cho họ từ lòng bao dung của Ngài, như những gì Ngài phán trong Qur'an:

"Quả thật, Allah tha thứ cho người nào Ngài muốn, ngoại trừ việc tổ hợp (ai, cái gì) cùng với Ngài..." (4:116).

Và nếu Ngài muốn, Ngài sẽ trừng phạt họ trong Lửa của Hoả Ngục trong sự công bằng của Ngài và đưa họ ra khỏi Lửa Hoả ngục trong lòng bao dung của Ngài và chấp nhận lời cầu xin của những ai vâng lệnh Ngài, và cho họ tới Vườn Thiên đàng. Vì Allah là Đấng Bảo Vệ những người chấp nhận Ngài và sẽ không đối xử với họ ở Đời Sau giống như với những người phủ nhận Ngài và những người bị Ngài cắt đứt lời chỉ dẫn sẽ không nhận được sự bảo vệ của Ngài. Ôi Allah, Ngài là Đấng Bảo Vệ Islam và tín đồ của Islam, xin Ngài ban cho chúng con được vững chắc trong đức tin Islam tới ngày chúng con gặp Ngài.

69. Chúng ta chấp nhận làm lễ cầu nguyện đằng sau bất kỳ ai "cùng hướng qiblah" dù họ hành động đúng hay sai, và làm lễ cầu nguyện cho người chết khi một người nào đó trong số họ qua đời.

70. Chúng ta không nói bất cứ ai trong số họ sẽ chắc chắn được vào Vườn Thiên đàng hay phải vào Hoả Ngục và cũng không buộc tội ai là Kufr (không có đức tin), hay nifaq (đạo đức giả), chừng nào họ không phô diễn thái quá những thứ trên. Chúng ta để những bí mật của họ cho Allah.

71. Chúng ta không đồng tình với việc giết hại bất cứ ai trong cộng đồng của Mohammad, cầu xin Allah ban hồng ân cho người, trừ khi luật Shari'ah bắt buộc ta phải làm.

72. Chúng ta không công nhận bạo lực chống lại Imam của mình hay những người có trách nhiệm với cộng đồng của chúng ta, dù họ có bất công, chúng ta không cầu mong điều xấu cho họ, cũng không bỏ họ. Chúng ta hiểu rằng vâng lời họ là một phần vâng lời Allah, Đấng Đáng Ca Ngợi, và đó là điều bắt buộc chừng nào họ không bắt chúng ta làm những điều tội lỗi. Chúng ta cầu xin Allah chỉ dẫn Chính Đạo cho họ và xin tha thứ cho những lỗi lầm của họ.

73. Chúng ta làm theo Sunnah của thiên sứ và cộng đồng muslim, tránh trệch hướng, tránh sự khác biệt cũng như sự chia rẽ.

74. Chúng ta yêu quý những người công bằng và chính trực, ghét những người bất công và phản bội.

75. Khi sự hiểu biết của chúng ta về cái gì không rõ ràng, chúng ta nói: "Allah biết rõ nhất".

76. Chúng ta đồng ý với việc vuốt nước qua tất da trong lúc lấy nước tẩy rửa khi đang đi xa hay ở nhà, như hadith đã thống nhất và khẳng định.

77. Hành hương (hajj) và thánh chiến (jihad) dưới sự lãnh đạo của những người có trách nhiệm cho Islam, dù họ hành động sai hay đúng, vẫn là điều bắt buộc không ngừng cho tới Ngày phán xử cuối cùng. Không gì có thể bãi bỏ và phủ nhận họ.

78. Chúng ta tin tưởng vào Kiraman Katibin (những thiên thần cao quý ghi lại các hành động của chúng ta) vì Allah đã bổ nhiệm họ cho chúng ta như hai hộ vệ.

79. Chúng ta tin vào Thiên thần của cái chết, Thần Chết có nhiệm vụ lấy đi hồn của toàn thể loài người trên thế giới.

80. Chúng ta tin vào sự trừng phạt ở năm mồ cho những ai đáng bị trừng phạt, và sự tra hỏi ở năm mồ của 2 thiên thần Munkar và Nakir về Thượng đế, tôn giáo và thiên sứ của người chết như đã được ghi trong những hadith từ thiên sứ của Allah và trong những ghi chép của các bạn đạo của người.

81. Năm mồ sẽ là bãi cỏ trong Vườn Thiên đàng, hoặc là một cái hồ trong Hoả Ngục.

82. Chúng ta tin tưởng sẽ được sống lại sau khi đã chết và sự thưởng phạt cho những hành động của chúng ta vào Ngày Phán Xử cuối cùng, và al-Ard, (những phần đất mà chúng ta đã sinh sống) sẽ được hiện ra, và al-Hisab (cái cân) sẽ được đem ra cân để xét xử những hành động của chúng ta. Qira'at al-Kitab (quyển sổ ghi chép những hành động tốt, xấu của chúng ta) sẽ được đưa ra cho chúng ta đọc để nhận phần thưởng hay bị trừng phạt, và al-Sirat (Cái Cầu đi vào cổng Thiên Đàng) và al-Mizan (Bản kết toán tội và phước).

83. Vườn Thiên đàng và Hoả ngục là những vật được Allah tạo ra và vĩnh viễn không bao giờ có điểm chấm dứt. Chúng ta tin rằng Allah đã tạo ra chúng trước khi tạo ra tất cả các thứ còn lại, rồi sau đó Ngài tạo ra con người và định nơi ở trên Thiên Đàng hay ở Hoả ngục cho họ. Những ai Ngài muốn cho vào

Vườn Thiên đàng từ lòng rộng lượng của Ngài và những người Ngài muốn cho vào Lửa Hoả ngục với sự công bằng của Ngài. Mọi hành động của con người đều theo định mệnh của người đó và theo hướng Thiên Đàng hay Hoả ngục mà hần đã được tạo ra.

84. Điều tốt và điều xấu đều được an bài cho con người.

85. Theo từ Tawfiq (Ân huệ Thiên liêng và Đặc Ân) con người không thể có khả năng làm được một việc gì chắc chắn xảy ra nếu không có ân huệ và đặc ân của Allah ban cho. Khả năng hoàn toàn không thể thiếu với hành động làm việc, trong khi khả năng để hành động bị giới hạn trong việc có sức khoẻ cần thiết, và tài năng là một vị trí để hành động và những gì cần thiết, tồn tại trong con người trước khi hành động. Loại khả năng này là đối tượng của mệnh lệnh của giáo luật Islam. Allah, Đấng Tối cao đã phán:

"Allah không bắt một con người vác gánh nặng quá khả năng của nó..."(2:286).

86. Hành động của con người được Allah tạo ra nhưng con người được hưởng kết quả.

87. Allah, Đấng Tối Cao, chỉ giao cho con người những việc họ có thể làm và con người chỉ có thể làm được những gì mà Allah đặc ân cho họ. Đây là lời giải thích của cụm từ: "Không có năng lượng và sức mạnh nào mà không do Allah ban cho". Thêm vào đó, không có mưu mẹo nào hay cách nào con người có thể né tránh hay thoát khỏi việc không nghe lời Allah trừ khi có sự giúp đỡ của Ngài, cũng như không có sức mạnh để thực hiện việc tuân lệnh Allah và giữ mình vững chắc, trừ khi Allah cho họ làm được điều đó.

88. Mọi việc xảy ra tùy theo ý muốn của Allah: Tri thức, Định mệnh và Mệnh lệnh. Ý muốn của Ngài vượt lên trên tất cả các ý muốn khác, và Mệnh lệnh của Ngài áp đảo tất cả các mưu mẹo. Ngài làm những gì Ngài muốn và Ngài không bao giờ bất công. Ngài Cao Cả Trong Sạch không có điều xấu xa hay diệt vong và Ngài hoàn hảo không có sai sót hay khuyết điểm.

"Ngài (Allah) sẽ không bị ai chất vấn về việc Ngài làm, ngược lại chúng sẽ bị (Ngài) chất vấn (về điều giả dối chúng đã thốt ra về Ngài)" (21:23).

89. Người đã khuất sẽ nhận được phước trong lời cầu xin và tiền của bố thí do người đang sống làm cho họ.

90. Allah chấp nhận lời cầu xin của con người và ban cho họ những gì họ cầu xin.

91. Allah hoàn toàn điều khiển mọi thứ nhưng không có ai điều khiển được Ngài. Không có gì có thể độc lập với Allah thậm chí một cái nháy mắt, và bất cứ ai tự cho mình độc lập với Allah về cái nháy mắt là mắc tội không có đức tin và trở thành một trong những người vĩnh viễn ở Hoả ngục.

92. Allah là giận và có thể hài lòng nhưng không giống với cách giận và hài lòng của bất cứ sinh vật nào.

93. Chúng ta yêu mến những người bạn đạo của thiên sứ của Allah, nhưng chúng ta không quá đáng dành riêng tình thương cho một người nào trong số họ và chúng ta cũng không phủ nhận bất cứ người nào. Chúng ta không chấp nhận những người nào nói xấu về họ và chúng ta chỉ nói tốt về họ. Yêu mến họ là một phần của Islam, một phần của đức tin và một phần của sự ứng xử tốt đẹp nhất, trong khi ghét bỏ họ nghĩa là không có đức tin, là đạo đức giả và chống đối.

94. Chúng ta khẳng định rằng, sau cái chết của thiên sứ Mohammad (saw) , thì lãnh tụ (Caliph) đầu tiên là ông Abu Bakr al-Siddiq, cầu xin bình an cho ông, sau đó tới ông Umar ibn al-Khattab, cầu xin bình an cho ông, và sau đó tới ông Uthman, cầu xin bình an cho ông, và cuối cùng là ông Ali ibn Abi Talib, cầu xin bình an cho ông. Đây là những lãnh tụ có đường lối đúng đắn và là những vị lãnh tụ chính trực.

95. Chúng ta nhận chứng rằng 10 người được thiên sứ của Allah nói tên, cầu xin Allah ban hồng ân cho người, đã được ông hứa vào Vườn Thiên đàng sẽ cùng ở Thiên đường với Thiên Sứ vì lời nói của người là sự thật. Mười người này là: Abu Bakr, `Umar, `Uthman, `Ali, Talhah, Zubayr, Sa'd, Sa'id, `Abdur-Rahman ibn `Awf và Abu `Ubaydah ibn al-Jarrah, là những người có chức vụ lãnh đạo trông nom cộng đồng này.

96. Những ai nói tốt về các bạn đạo, về các bà vợ và các con của thiên sứ, những người trong sạch hoàn toàn và sẽ không bị kết tội đạo đức giả.

97. Những người đầu tiên hiểu biết rõ ràng về Islam, của cộng đồng đầu tiên, những người theo bước chân họ và những con người của đức hạnh, những người thuật lại những hadith trung thực, các luật gia về giáo luật Islam và các

nhà phân tích Islam, chúng ta chỉ nói về họ theo cách tốt đẹp nhất, và bất cứ ai nói xấu họ thì không đi trên con đường đúng đắn.

98. Chúng ta không cho rằng người thánh thiện nào (Awliya) trong cộng đồng tốt hơn một thiên sứ nào nhưng chúng ta nói rằng bất kỳ một thiên sứ nào cũng đều tốt hơn tất cả các Awliya gộp lại (Cấp bậc Thiên Sứ cao cách xa nhiều hơn các Awliya).

99. Chúng ta tin vào những phép thần diệu phi thường mà Allah đã dành cho Awliya, những sự kỳ diệu của họ và tin vào những câu chuyện có thật về họ từ những nguồn đáng tin cậy.

100. Chúng ta tin vào những dấu hiệu báo trước Giờ Tận Thế như sự xuất hiện của Dajjal và sự hạ giới từ Thiên đàng của Isa ibn Maryam, cầu xin Allah ban hồng ân cho người, và chúng ta tin vào việc mặt trời mọc từ nơi nó lặn và một con vật lạ chui lên từ trong lòng đất.

101. Chúng ta không tin những gì thầy bói nói là sự thật, chúng ta cũng không công nhận lời nói của những người nói ngược lại với Kinh Sách (Qur'an), Sunnah và tinh thần của những người muslim.

102. Chúng ta đồng ý rằng đoàn kết là Chính Đạo và chia rẽ là đi lệch hướng và sẽ bị trừng phạt.

103. Chỉ có một tôn giáo của Allah trong các tầng trời và trái đất, và đó là tôn giáo Islam. Allah phán:

"Quả thật, Chính Đạo (Din) đối với Allah là Islam" (3:19).

Và Ngài cũng phán:

"Ngày nay TA đã hoàn chỉnh tôn giáo của các người cho các người và hoàn tất Ân Huệ của TA cho các người và đã chọn Islam làm tôn giáo của các người" (5:3).

104. Islam trung dung giữa việc "làm quá đáng" và "làm quá ít" (hành đạo salat quá nhiều và người salat quá ít), giữa việc lấy những đặc tính của Allah gán cho con người (đạo Chúa gán cho Giêsu là chúa trời) và từ chối những đặc tính của Allah, giữa việc tin quá đáng vào thuyết Định Mệnh (làm điều xấu rồi đổ thừa định mệnh) và không tin có Định Mệnh, giữa sự chắc chắn (Allah sẽ tha thứ) và sự thất vọng (về lòng bao dung của Allah).

105. Đây là tôn giáo của chúng ta và đó là những gì chúng ta tin tưởng từ trong nội tâm lẫn bên ngoài tâm, và trước Allah, chúng ta không thừa nhận bất cứ liên hệ nào với bất cứ ai đi ngược lại với những gì chúng ta đã giải thích và đã làm sáng tỏ.

Chúng ta cầu xin Allah làm cho Chúng ta vững vàng trong đức tin và gắn chặt cuộc sống của Chúng ta với nó và bảo vệ Chúng ta khỏi sự thay đổi quan điểm, làm tiêu tan những y' kiến và những quan điểm sai lầm như Mushabbihah, Mu'tazilah, Jahmiyyah, Jabriyah, Qadriyah và những người tương tự đã đối lập với Sunnah và Jama'ah và liên kết bản thân họ với những sai lầm. Chúng ta không thừa nhận bất cứ sự liên hệ nào với họ và theo chúng ta họ sai lầm và đang đi trên con đường của sự tiêu diệt.

Chúng ta cầu cho Allah bảo vệ chúng ta khỏi những điều sai trái và chúng ta cầu xin sự Độ lượng và Ân huệ của Ngài để làm toàn những điều tốt đẹp.